

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. D. Thomæ Delbene Marvbiensis, Clerici Regvlaris,
Sacrae Theologiae Professoris ... De Immvnitae, Et
Ivrisdictione Ecclesiastica**

Bene, Thomas del

Lugduni, 1674

XXII. An, & quæ poenæ Moniali clausuram violanti, & ei fauentibus
infligantur?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98676](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98676)

5 Superior, si durat egressus Monialis, & causam ipsius non approbet, potest illum emendare, secus est si Monialis iam rediit ad Monasterium.

- 1 Respondetur affirmatiue, quia necessitas legem non habet, & per epicheiam ceteri potest, tale casum non comprehendit in decretis Concilij, & Pontificum, quia in tali casu non presumitur Superior velle Monialem ad clausuram obligare: atque ita docent Dominic. in cit. cap. periculofo, in fin. Franc. ibid. num. 4. Sylu. verb. Religio 7. quest. 16. dist. 1. Collector priuilegior. Mendicant. verb. Clausura Monialium, casu 1. Llamas in appendice, §. 10. Rodriguez quest. 49. art. 2. Layman loco supra cit. Bonacina de clausura, quest. 1. punct. 8. Lezana tom. 1. cap. 25. num. 21. Zecchius de Republ. Ecclesiast. tit. de Regular. cap. 3. num. 15. qui recte subdit, quod teneatur postea hæc
- 4 Monialis id Superiori significare. Quod intellige, si possit, & daret egressus, quia cum adhuc ille daret, potest Superior illum emendare, si causam, cuius cognitio pertinet ad ipsum, non approbat. At non tenetur, si iam egressus cessauit, ut quia iam Monialis rediit ad Monasterium, quia tunc Superioris facultate, & approbatione amplius non indiget, sicuti quid simile dicitur de Religioso, qui cum rati habitatione Superioris iam aliquid cognouit. Vide Bonacinam loco supra cit.

DVBITATIO XXII.

An, & quæ poenæ Moniali clausuram violanti, & ei fauentibus infigantur.

S V M M A R I V M.

- 1 Moniali clausuram violanti, & ei fauentibus duplex poena infligitur. Prior excommunicatio Pontifici reſeruata, poſterior priuatio dignitatum, & officiorum.
 - 2 Sententia Rodriguez reuocatur, & cur.
- 1 Respondetur, de hac re sic statuit Pius V. in dicto Motu suo, qui incipit, Decori, & honestati. Aliiter autem, quam (ut præſertur) egredientes, seu licentiam exendi quomodocumque concedentes, necnon comitantes, ac illarum receptatrices perſonas, ſine licetis, aut ſalaris, vel Eccleſiaſticas, conſanguineas, vel non, excommunicationis maioris lata ſententia vinculo ſtricti eo ipſo abſque aliqua declaratione ſub acere, a quo præterquam a Romano Pontifice, niſi in mortis articulo, abſolui nequeant: & in ſuper tam egreſſas, quam præſidentes, & alios Superiores prædictos eis licentiam huiusmodi concedentes, dignitatibus, officiis, & adminiſtrationibus per eas, & per eos tunc obtentis, priuamus, & illas, & illos ad obienta, & ab alia in poſterum obtinenda inhabiles decernimus.
- 2 Itaque ex dictis duplex poena infligitur. Prior excommunicatio Pontifici reſeruata, quæ generalis eſt contra Moniales aliter ac in Motu Pij V. conceditur, egreſſas, & contra licentiam egrediendi aliter ac in dicto Motu conceditur, concedentes, comitantes, ac receptantes. Poſterior, priuatio dignitatum, adminiſtrationum, officiorum tunc obtentorum, & inhabilitas ad illas, & ad alia in poſterum obtinenda, & hæc non eſt ita generalis, ſicut excommunicatio, (quia ſolum afficit Moniales egreſſas, & præſidentes, & alios Superiores licentiam egrediendi concedentes)

& non eſt Pontifici reſeruata, ſicuti patet ex contextu, & tradunt Doctores apud Lezanam verb. Clausura, num. 21.

Ceterum, quod docet Rodriguez tom. 1. quaſt. 49. art. 5. (Moniales ſic egreſſas contrahere excommunicationem aliam latam in Tridentino ſeſſion. 25. cap. 5. de Regularib.) mihi non probatur, quia Tridentinum nec ibi, nec alibi excommunicationem inferit contra Moniales egredientes, ſed ſolum contra Monialium clauſuram ſine legitima cauſa egredientes.

DVBITATIO XXIII.

An dictæ poenæ eo ipſo ante omnem Iudicis ſententiam, etiam criminis declarationem, in foro conſcientiæ contrahantur?

SECTION I.

Dubitationis Reſolutio.

S V M M A R I V M.

- 1 Exceptis cenſuris, & irregularitate, poenæ aliæ latæ contra violantes clauſuram, & quoscumque alios, non contrahuntur ante ſententiam criminis declarationem.
- 2 Poena, præſcripta quæ non poteſt abſque aliqua hominis actione executioni mandari (etiam ſi fratur ipſo iure, vel ipſo facto, & nulla expectata Iudicis ſententia) non obligat in foro conſcientiæ ante condemnationem.
- 3 Nemo ſubit poenam, niſi per ſententiam criminis reus condemnatur.
- 4 Verba (ipſo iure, ipſo facto) intelligenda ſunt de declaratione poenæ non autem criminis.
- 5 Lex debet eſſe iuſta, & hominum moribus, & fragilitati accommodari.
- 6 Leges poenales quatenus præceptum continent, diriguntur ad ſubditos; quatenus poenam infligunt, reſeruntur ad Iudices, ut eas in tranſgreſſores exequantur.
- 7 Poenæ late in motu Gregorij XIII. de datis, & promiſſis pro iuſtitia, vel grati. contra tranſgreſſores ſui motus non contrahuntur ante Iudicis ſententiam, ſaltem criminis.
- 8 Poenæ late in motu proprio Clementis VIII. de largitione munerum Religioſis interdicta, non contrahuntur in foro conſcientiæ ante criminis ſententiam.
- 9 Idem dic de Clericis non deferentibus habitum clericalem.
- 10 Idem dic de Clericis ſodomiam exercentibus, contra Nauarrum.
- 11 Lex imponens taxam alicui rei venali, & imponens contraueniens poenas, non obligat ante criminis ſententiam, licet ante omnem ſententiam teneantur reſtituere exceſſum pretij.
- 12 Beneficiatus poteſt retinere beneficium, donec declaratur delictum, propter quod beneficio priuatus eſt, niſi forte in lege dicatur, poenam in foro conſcientiæ ſtatim ſoluendam eſſe.
- 13 Reſtor Eccleſiæ ſine ſolemnitatibus requiſitis alienans rem Eccleſiæ non tenetur abdicare beneficia ante criminis latam ſententiam.
- 14 Idem dic de Prælatiſ, qui Monasteria Monialium contrahunt.